

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2720/2021
08.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Основно јавно тужилаштво у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1194/21 од 06.07.2021. године, у седници већа одржаној 08.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1194/21 од 06.07.2021. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2515/2020 од 02.02.2021. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду тужене број А ../19 од 20.03.2019. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број А ../07 од 01.04.2007. године да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате у року од осам дана. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1194/21 од 06.07.2021. године усвојена је жалба тужиоца па је преиначена првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење тужене А ../19 од 20.03.2019. године о отказу уговора о раду тужиоцу, те је обавезана тужена да тужиоца врати на рад и накнади му трошкове поступка у износу од 121.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате у року од осам дана, док је захтев тужене за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14... 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, па је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код тужене на радном месту намештеник – ... . Руководилац основног јавног тужилаштва у коме је тужилац радио био је јавни тужилац ББ. Дана 26.02.2019. године око 9 часова тужилац је отишао до тоалета и ушао у кабину. У том моменту у другу кабину тоалета ушла је особа за коју се касније испоставило да је јавни тужилац коме је тужилац тада рекао „шта лупаш тим вратима“. Након тога тужилац је позван од секретарице јавног тужиоца да дође у кабинет јавног тужиоца. Тужилац је ушао у кабинет јавног тужиоца где је одбио предлог јавног тужиоца да седне, те се у кабинету створила непријатна атмосфера. Уследио је непријатан разговор тако да је у једном моменту јавни тужилац тужиоцу рекао „марш напоље“, након чега је тужилац рекао јавном тужиоцу „е сад ћу стварно да те одерем и да те тужим“. Након тог разговора тужилац се вратио на своје радно место, а успут је говорио „тужићу те и одраћу те“, што су могла чути лица која су се налазила у близини. Након два минута до врата канцеларије тужиоца су дошли јавни тужилац, административно-технички секретар и први заменик јавног тужиоца. Јавни тужилац је тада од тужиоца захтевао да понови шта је рекао у ходнику па је тужилац рекао јавном тужиоцу да ће га тужити и да ће га одере, те да не зна због чега се боји разговора на ту тему као и на тему његовог напредовања на послу. Након тога јавни тужилац у Основном јавном тужилаштву у Новом Саду ББ је 01.03.2019. године донео упозорење којим је тужилац упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду, а потом и побједано решење од 20.03.2019. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду због повреде радне обавезе утврђене општим актом, односно уговором о раду из члана 179. став 2. тачка 5) и члана 179. став 3. тачка 5) Закона о раду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је тужиоцу законито престао радни однос због учињене повреде радне обавезе која је била предвиђена уговором о раду, а која је дефинисана као недолично, насилничко и увредљиво понашање према странкама или сарадницима, које је прописано у циљу да се од запосленог очекује да поступа са дужном пажњом и уважавањем према странкама и сарадницима. Суд је нашао да је тужилац учинио наведену повреду радне обавезе јер се у конкретном случају понашање тужиоца и обраћање јавном тужиоцу као руководиоцу органа у коме ради са речима између осталог и „одраћу те“, свакако не може сматрати уобичајеним и очекиваним понашањем запосленог у радном окружењу. С обзиром на изложено, суд је закључио да је тужилац учинио повреду радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду – непоштовање радне дисциплине прописане актом послодавца налазећи да је тужилац описаним понашањем учинио и повреду радне дисциплине јер понашање тужиоца у конкретном случају свакако одступа од предвиђених стандарда понашања у радном окружењу.

Одлучујући о жалби тужиоца другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду и враћање на рад усвојио са позивом на Закон о државним службеницима, и то одредбе чл. 1, 3, 4, 140. и 171. Полазећи од наведеног прописа, другостепени суд је нашао да је тужбени захтев основан због недостатака у поступку доношења оспореног решења, с обзиром да је упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 01.03.2019. године и побједано решење од 20.03.2019. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, донео основни јавни тужилац ББ као руководилац органа који има статус оштећеног лица из спорног догађаја. По оцени другостепеног суда, ББ као руководилац Основног јавног тужилаштва у Новом Саду је имао могућност да се изузме у поступку који је вођен против тужиоца као запосленог, с обзиром да је стекао статус оштећеног из тог спорног догађаја, и да овласти неког од заменика, који имају

високо образовање, да поступа у таквим околностима, што је пропуштено да учини, а што побијану одлуку, по оцени другостепеног суда, чини незаконитом.

Ревизијом тужене се основано указује да је материјално право погрешно примењено.

Погрешан је закључак другостепеног суда да се у конкретној правној ствари примењује Закон о државним службеницима, ово стога што је тужилац намештеник, па се на права и дужности као и образац уговора о раду, њега као намештеника примењују општи прописи о раду и Посебан колективни уговор ако Законом о државним службеницима и посебним законима није друкчије одређено, а како је прописано чланом 4. став 3. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/05...95/18).

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је укинуо побијану другостепену пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку, другостепени суд је дужан да применом одредаба Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...95/18) утврди да ли је постојао основ за престанак радног односа тужиоца и уколико јесте да ли су у том случају испуњени услови за враћање на рад или само за накнаду штете у смислу члана 191. ст. 6. и 7. Закона о раду.

У поновном поступку другостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

С обзиром на то да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено и да због тога нема услова за преиначење побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић